

"הסטודנטית הזונה שנהנית ממיין" היא המצאה של סרסורים [1]

איור: fung chin pang

[נועה זלוטניק \[2\]](#)

בר התעוררה כל בוקר מדממת, נעמה לא מוצאת מפלט, אלה מרגישה שהיא מנקה אסלה בידיים חשופות וקרן פוחדת מאיומים. אז למה התקשורת מתעקשת על הדימוי של הזונה שאוהבת סקס?

הייצוגים הרווחים ביותר של זנות במדיה נחלקים לשניים: האחד הוא של זונת רחוב, מכורה לסמים, צל של אישה שחייה תלויים על בלימה. השני הוא של סטודנטית שעובדת בזנות כעבודה סטודנטית ממשלמת במיוחד. בטווח נמצא הסרט "אישה יפה" שמתאר זונת רחוב, לא מכורה לסמים, שזוכה ל-Happy End. הייצוג הזה מתרחש בעיקר בראשם של תסריטאי הוליווד.

זונת הרחוב היא חלק מתופעה שולית, רחוקה מאתנו ותחומה גיאוגרפית במקום הכי נמוך בעיר. לעומתה, הסטודנטית הזונה היא הדוגמה הכי בולטת של המצדדים במיסוד הזנות, מתנגדי הפללת הלקוחות - והיא גם הדימוי שקל לנו להכיל.

הדימוי של זונה העובדת מבחירה כי היא אוהבת מיין, מתוחזק היטב. לאחרונה התפרסם ראיון רחב היקף עם עינת הראל – המאדאם של תל אביב, שנגדה הוגש [כתב אישום \[6\]](#), בין היתר בגין עבירות סרסרות למעשה זנות והלבנת הון. בריאיון מתארת הראל את חייהן של הזונות שהעסיקה ועבדו בדירות ליווי. היא לא קוראת להן "זונות". הן "הבנות" שלה והיא זו שדואגת להן. הן נשים "לא מסכנות, לא נרקומניות". הן באות "מרצון", כפי שהיא עצמה החלה לעבוד בזנות לפני כ-20 שנה, כאשר התגרשה ונאלצה לפרנס את ילדיה בגפה.

לא בכדי היא משתמשת במונח "בחירה". המונח הזה חוזר על עצמו לאורך כל הריאיון עמה. הבנות בוחרות את הלקוחות; בוחרות כמה לעבוד; הן השולטות ומרבייתן לא עברו תקיפה מינית בעברן.

התיאור הסטרילי של הדירות, הכוללות מקלחות ומטבחון, לא פוסח גם על הגברים שצורכים שירותי זנות: "שום לקוח לא בא בקטע של לנצל בחורה, אלא רק מכיוון שהוא זקוק ליותר יחס. הקטע של פורקן מיני, ולא משנה איזה לקוח – הוא מינורי", מסגרת הראל [בריאיין](#) [7].

כתובת גרפיטי מאזור התחנה המרכזית בתל אביב. [מתפרסם לפי רישיון ייחוס דרך ויקיפדיה](#) [8]

חיך זה בונס

הנגישות לעולם הזנות, על סוגיה, מפתיעה. לאחר הריאיין עם הראל, החלטתי לבדוק איך זה עובד. אני מתקשרת לסרסורים המפרסמים מודעות דרושות באינטרנט. סכומי הכסף בלתי נתפסים, משכורת חודשית שלי בשתי משמרות. איש אחד שאתו דיברתי הדגיש כי מדובר ב"משרד ליווי יוקרתי". עובדים עם תיירים, אנשי עסקים מחו"ל ובכלל אנשים ברמה גבוהה".

התנאים מצוינים: נהג לוקח אותי ומחזיר אותי. העבודה משש בערב עד לפנות בוקר. הלקוחות קבועים והשכר נע בין 700 ל-1,300 שקלים לשעה. לשעה. הטיפים נשארים ברשותי והכסף מתחלק חצי-חצי עם המשרד.

את הציוד כבר יש לי, ניסיון אינו הכרחי ומה שנשאר להם לברר זה הגיל, המשקל והגובה שלי. מתברר, אגב, שגיל 32 הוא גבולי לגמרי. ובכל זאת, יכולתי כבר להתחיל לעבוד. הוא הרי אמר: "פשוט תגידי לי מתי ואני אשלח לך נהג. נראה אם את מצליחה לעבור הזמנות".

בחור אחר שאתו דיברתי אפילו לא עצר לשאול על גיל, גובה ומשקל. אחרי פחות מדקה של שיחה, הוא שואל אם אני יכולה להגיע עכשיו למקום שנמצא במרחק 10 דקות הליכה מביתי בגבעתיים. הוא מדגיש שזה ללא מין, רק עיסוי בעירום מלא ו"שחרור עדין בסוף". על כל טיפול כזה, שאורך 30-40 דקות, אקבל 100 שקלים ואפשר להגיע ל-10 כניסות ביום. ללא מין, כן?

שיחה אחרת ניהלתי עם אדם שחיפש נשים לעבודה מול מצלמות, כלומר סקס וירטואלי בתשלום. המודעה מפתה: 11,500 עד 36,000 שקל בחודש. במקרה הזה, למרות הגיל ה"גבולי", הוא ביקש שאשלח לו תמונות בוואטסאפ: "לא תמונות פנים. לא תמונות דוגמנות. חזה חשוף. בלי הרמת ידיים. קצת ממרחק כדי שאקבל מושג פרופורציונלי. תמונה מהצד, תמונה מקדימה, תמונה מאחורה של הטוסיק. מהצד זה בטן וחזה. מקדימה זה בטן וחזה, קצת ממרחק". לבסוף הוא אומר "אם תצרפי חיך זה יהיה מיליון דולר. זה רק בונס. וחוטיני עדיף".

כסף מדהים במזומן, תיאורים סטריליים מצד הסרסורים ואפשר להתחיל היום. בין לרעוב ולהישאר ללא קורת גג לבין להתפשט מול מצלמה או לעשות "שחרור עדין בסוף" – יש מי שתבחר את האפשרויות האחרונות. בלית ברירה – זאת ברירה.

פנטזיה על זונה בתולה

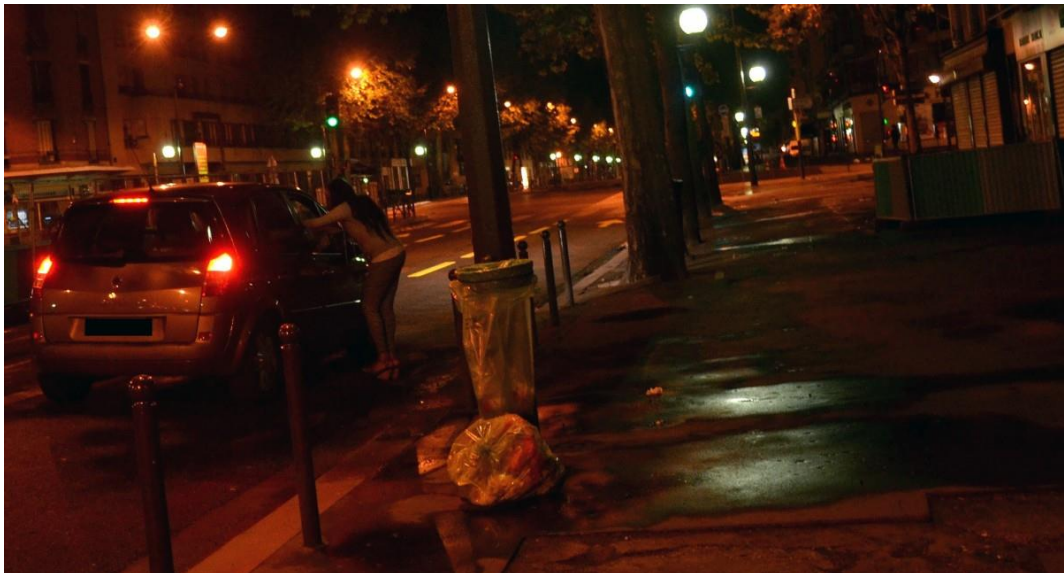
בר (שם בדוי), בשנות ה-20 לחייה, עבדה בזנות במשך שלוש שנים. היא עבדה ברחוב בתור נערה. היא עבדה לבד, ללא סרסור. החוויה האישית שלה שונה מהתיאורים של הראל לגבי עיסוק בזנות מבחירה.

"כל עניין הבחירה קשה לי, כי זה מעצים את הגועל, שאני בחרתי להיות שם. ואני יודעת שאין באמת בחירה. ברגע שלקחתי את הכסף בפעם הראשונה, לא היתה לי בחירה יותר. אבל זה קונספט שקשה לתפוס", היא אומרת. אולי אצל ה"בנות" של הראל זה אחרת.

גם בתור מי שלא עבדה תחת מרותו של סרסור והיתה עצמאית לכאורה, היא מתארת מצב שבו לא היתה יכולה לבחור לקוחות. "כל הזמן פחדתי שאם אני אגיד להם לא, זה לא ייגמר טוב. הם היו באים ולוקחים אותי ביד. נגררתי אחריהם וקיוויתי שישלמו לי בסוף. מבחינתי כל אחד מהם היה שטן", היא אומרת.

"בדבר אחד הראל צדקה – זנאים מגיעים מכל שכבות האוכלוסייה: שוטרים, מורים, עשירים, עניים, זקנים, צעירים. הייתי רואה אבות של חברות שלי מבית הספר".

עוד היא אומרת על הראל: "השקרים האלה אכזריים. שתגיד ללקוח האחרון שהיה לי שהוא בעצם רוצה חיבוקי ושיחה, נראה אותה. כל בוקר הייתי מתעוררת לפצע מדמם אחר".

זונת הרחוב היא חלק מתופעה שולית. צילום: [Nils Hamerlinck](#) [9]

הלקוח האחרון של בר היה מבוגר ממנה בכ-30 שנה. "היתה לו איזה פנטזיה על בתולה והיה שם הרבה כסף", היא משחזרת. "אני נראית אפילו יותר צעירה מגילי, אז זרמתי עם זה. חמש דקות לתוך האקט הוא גילה או החליט שאני לא באמת בתולה ופירק אותי במכות".

אחרי האירוע הזה החליטה בר שלא עוד. גם היום היא נאבקת כלכלית, ואני שואלת אותה אם היא לא חושבת לחזור לזנות. "כל הזמן", היא אומרת. "ברגע שאת משומשת אז זהו זה. נגמר בשבילך. זה כמו שאת לומדת לרמות במשחק ואת כבר לא יכולה לשחק בו כמו פעם, כי את יודעת שאפשר לרמות".

הרעיון לחזור לא זר לה, אך היא אומרת שיש מי שישמור עליה וידאג שזה לא יקרה יותר. אחרות לא זכו בחומת מגן אנושית. "לרוב הזנות אין הגנה, ולכן זה בלתי אפשרי לצאת מזה", היא אומרת.

יש דירות ויש דירות מגעילות

נעמה (שם בדוי), עבדה במשך שנה בזנות, כשהיתה בת 18 ואיבדה בבת אחת שתי עבודות. מודעה מרומזת בעיתון הובילה אותה לריאיון בדירה. בניגוד לתפיסה הרווחת, היא לא באה מרקע סוציו-

אקונומי קשה: "נשים נשאות בזנות כי נוצר מצב שהוא בין אשליה לבין התמכרות", היא אומרת. "קשה מאוד לתאר את זה, אבל זה דומה מאוד להתמכרות לסמים, לאלכוהול, להומלסיות. לא באמת רואים דרכי יציאה משם".

נעמה מסבירה על ההיררכיה בתעשיית המין: "בראש ההיררכיה נמצאים משרדי הליווי. מתקשרים לשם, מזמינים בחורה והיא באה לבית או למלון. אחר כך יש דירות שמגיעים אליהן. אחר כך יש דירות מגעילות שמגיעים אליהן, ואחר כך יש רחוב".

על בחירת הלקוחות היא מספרת: "כמה אפשר לבחור לא ללכת עם אותו לקוח? פעם בחודש? הרי אי אפשר באמת לשבת ולחכות למישהו שנמשכים אליו. כשאני כבר מגיעה ללקוח לא כל כך נעים להגיד 'איכסה, מגעיל, אני הולכת הביתה. הלקוחות הדחויים מגיעים ממילא לשכבות פחות יוקרתיות של זנות".

לא יורד במקלחת

אלה, בת 30, עסקה בזנות באופן עצמאי עד לפני כשנה. היא עבדה תחת מערך חוקים שקבעה: תמיד קונדומים, סינון קפדני, היא קובעת מתי, איפה, כמה ועם מי.

אלה היא לכאורה הייצוג של הזונה המאושרת. בניגוד לדנה ולבר, היא לא מסתירה את זהותה. היא באה מרקע סוציו-אקונומי יציב והוריה, למשל, ידעו על העיסוק בזמן אמת. היא עבדה עם אנשים עשירים, מוכרים לציבור, אנשי עסקים ושרים. הם נתנו לה טעימה מ"החיים הטובים". התיאור שלה קר ולוגי: פחות זמן, יותר כסף.

מנעד הבחירה של אלה הוא מה שמוציא אותה מהכלל. הכסף שהרוויחה בזנות לא שימש לה רק למחיה בסיסית, אלא בעיקר לבונוסים של החיים. אבל הכסף עף ובצל העיסוק בזנות, היא ניהלה מערכת יחסים מתעללת שהותירה אותה עם חובות של עשרות אלפי שקלים. "אם הייתי מרוויחה 20,000 שקלים בחודש, הייתי מוציאה את אותו סכום, אולי יותר, באותו חודש", היא אומרת.

ובכל זאת, הדיון על הבחירה הוא בסופו של דבר תיאורטי ביחס למציאות: "בשורה התחתונה, אם אני יודעת שבעוד יומיים אמור לרדת הצ'ק של שכר הדירה, ואם לא אשכב עם אותו לקוח – לא יהיה כסף, אז אין פה ממש בחירה", היא אומרת.

דווקא מכיוון שאלה משקפת כביכול את הזנות החריגה, בטח מבחינה סטטיסטית, אני שואלת אותה מה היא חושבת על העמדה ולפיה זנות היא אונס. "אני יכולה להבין את האמירה הזאת. זנות היא אונס במידה רבה", היא מסכימה. את האחריות היא לא מטילה על הזנאים שמשלמים, לדעתה, על ההסכמה שלה. "אני מכריחה את עצמי. לא הוא זה שאונס. הבחירה היא שלי", היא אומרת.

אלה ניהלה את העיסוק בזנות תחת חוקי ברזל. היא ערה לכך שעמדה במורד מדרון תלול. "תמיד אפשר לסנן פחות ולעשות עוד ועוד מפגשים. רק שבסוף נשארים כתמים שלא יורדים במקלחת. יש לזה מחיר נפשי", היא אומרת.

בצד התיאורים על החיים הטובים שהכסף אפשר לה, היא ערה לצד האפל. היא מספרת על הניתוק מהגוף, מנגנון הישרדות אוטומטי שמאפשר לה לספוג את הגועל. "יש מספר מוגבל של תחושות איכס שאני יכולה לסבול. במשך האקט חשבת שלא נורא, זה יירד במקלחת. התחושה היא כמו לשטוף את האסלה בשירותים ציבוריים בידיים חשופות".

רצון לנקום

קרן (שם בדוי), שעבדה לדבריה אצל עינת הראל במשך תקופה קצרה, אומרת ש"זנות היא לא מין בדיוק כפי שאונס הוא לא מין. הרצון שמתעורר בסיטואציה הזאת הוא לנקום בנשים, לפגוע בהן, להשפיל אותן. יש להם גם טענות ודרישות. זה לא סקס. היו גם גברים שכן היו רגישים אלי אבל הם המיעוט".

על הלקוחות היא אומרת לרובם שלא אכפת מי ניצבת מולם: "יש לקוחות שכל מה שמעניין אותם שזו מישהי חדשה, מישהי שהם עוד לא היו אתה, לא חשוב מי היא", היא אומרת. "יש גם סוטים. המחיר שנגבה מאישה כבד. יש אנשים שנכנסים עם נשק, מאיימים על בנות, מחכים להן בחוץ".

קרן אומרת שההתמכרות לזנות היא משני הצדדים: של הנשים שעובדות בזנות ושל הלקוחות. "הגברים האלה מכורים. מגיעים לכמה דירות, עושים סקר ומסוגלים לשלם המון כסף. זה כל מה שמעניין אותם. מחפשים מקומות חדשים ונשים חדשות, גם בחו"ל. זה פוגע להם ביכולת ליצור קשר. הם לא יודעים להתאמץ בשביל נשים. הם לא מסוגלים לחשוב אחרת".

היא מתקוממת על הריאיון עם הראל, סותרת כמעט כל מלה בו ומוסיפה שנודע לה שבימים אלה מבלה הראל בחופשה בניו יורק. זו תמונה שונה לחלוטין מהמקרה הריק שהיא תיארה לתקשורת, הדאגה לבנות והדמעות על העוול שעשו לה: "היא היתה מחזירה בחורות לחדר לאקט שני. היא היתה קונסט בחורות שאיחרו ב-500 שקלים ולפעמים גם ב-1,500. היא היתה סוחטת בחורות", היא אומרת.

היא גם מתארת את רמת החיים הגבוהה שבה חיה הראל ולא מבינה את המקרה הריק: "הזוי שהיא מציגה שאין כסף, כשהיא בוחרת להיות בתחום הזה".

בועז קניג, עורך דינה של הראל, מסר [בתגובה לרשימת שאלות שנשלחה אליו](#): "מרשתי כופרת באישומים שהוגשו נגדה. בידינו טענות הגנה נכבדות שיוצגו אחת לאחת בבית המשפט ואשר יביאו בסופו של דבר לזיכוייה מכל וכל".

לפנייה חוזרת לענות קונקרטי לשאלות, שאין מתייחסות בהכרח לאישומים, הוא כבר לא השיב.

אין מי שיבכה

שבוע של עיסוק בתעשיית המין הסתיים בידיעה שג'סיקה, בת 36, נמצאה תלויה מהרמקול בחדר 5 בדירת הליווי שבה עבדה וגם גרה. הדירה, שנמצאת ברחוב הירקון 98 בתל אביב, היא מוסד מוכר שאליו מגיעים גם לא מעט ידוענים.

חברתה של ג'סיקה, הילה (שם בדוי), מספרת שבימים האחרונים ג'סיקה היתה בדיכאון. עבדה מעט יחסית – ארבע כניסות (לקוחות) למשמרת. היא היתה עייפה וביקשה ללכת לישון. בשלב מסוים פרצו לחדרה לאחר שלא ענתה לדפיקות בדלת ומצאו אותה. העבודה בדירה, עם פינוי הגופה והסתלקותם של מד"א, המשיכה כרגיל.

לג'סיקה, שהשתמשה בסמים, אין משפחה חוץ מאחות שגרה בצפון הארץ. היא עבדה בתעשיית המין למעלה מ-20 שנה. היא לא האישה הראשונה שיצאה מזנות באמצעות התאבדות וכנראה גם לא האחרונה. לחלק זה המוצא היחיד.

הילה מספרת שג'סיקה היתה אישה טובה, אכפתית, רגישה שהסתבכה כלכלית: "עכשיו אין מי שיבכה עליה, אין מי שיצטער", היא אומרת.

בצער רב ובלב כואב אנו מודיעות על מותה של

אישה

שהייתה בזנות שנים רבות
ושמה קץ לחייה

בדירה הדיסקרטית שבה חיה, נוצלה, סבלה ומתה

נעצרת לזכרה תתקיים ביום שבת, 22.8.2015, בשעה 20:00
מול בית הבושט ברחוב הירקון 98, תל אביב

חברותיה וכל המבקשים שהיא לא תשכח

אחרי פחות מדקה הבחור בטלפון שואל אם אני יכולה להגיע עכשיו. הוא מדגיש שזה ללא מין, רק עיסוי בעירום מלא ו"שחרור עדין"

"היתה לו איזה פנטזיה על בתולה והיה שם הרבה כסף. אני נראית אפילו יותר צעירה מגילי, אז זרמתי עם זה. חמש דקות לתוך האקט הוא גילה או החליט שאני לא באמת בתולה ופירק אותי במכות"

"כל עניין הבחירה קשה לי, כי זה מעצים את הגועל, שאני בחרתי להיות שם. ואני יודעת שאין באמת בחירה. ברגע שלקחתי את הכסף בפעם הראשונה, לא היתה לי בחירה יותר"

"הרצון שמתעורר בסיטואציה הזאת הוא לנקום בנשים, לפגוע בהן, להשפיל אותן. יש להם גם טענות ודרישות. זה לא סקס. היו גם גברים שכן היו רגישים אלי אבל הם המיעוט."

"עו"ד בועז קניג שלום.

בימים אלה אנחנו עובדות על כתבה הנוגעת גם למרשתך, עינת הראל.

אחת הנשים שהתראיינו טוענת מספר טענות כנגד הראל ונודה על קבלת תגובתך לטענות אלה:

1. האם הראל נסעה לאחרונה או מתעתדת לנסוע לחופשה בארה"ב? אם כן, כיצד הדברים מתיישבים עם הטענה של הראל בידיעות אחרונות לפיה אין לה כסף עד כדי מקרר ריק?
2. טענה אחרת שעולה מפי אישה שעבדה אצל מרשתך מעלה כי הראל נהגה לגבות קנסות מהנשים שעבדו אצלה בגין איחורים בסכומים שנעו בין 500 ש"ח ועד 1,500 ש"ח. מה תגובתך?
3. כמו כן, עולה כי הראל הייתה מחייבת את הנשים שעבדו אצלה להיכנס ללקוח לאקט מיני שני. מה תגובתך?

Source URL: <http://www.ha-makom.co.il/article/noa-zlotnik-prostitution>

Links:

- [1] <http://www.ha-makom.co.il/article/noa-zlotnik-prostitution>
- [2] <http://www.ha-makom.co.il/user/2442>
- [3] http://www.ha-makom.co.il/post/shlomit-havron-human-trafficking?utm_source=website&utm_medium=bullet&utm_campaign=shlomit-havron-human-trafficking
- [4] http://www.ha-makom.co.il/gallery/nadav-tzarfati?utm_source=website&utm_medium=bullet&utm_campaign=nadav-tzarfati
- [5] http://www.ha-makom.co.il/post/doar-aba?utm_source=website&utm_medium=bullet&utm_campaign=doar-aba
- [6] <http://www.themarker.com/law/1.2691062>
- [7] http://www.mako.co.il/news-law/legal-q3_2015/Article-614dfc64774ee41004.htm
- [8] https://he.wikipedia.org/wiki/%D7%A7%D7%95%D7%91%D7%A5:800px-HPIM1880new.jpg#/media/File:800px-HPIM1880new.jpg
- [9] <https://www.flickr.com/photos/36937478@N08/>